

Список використаних джерел:

1. Козубцов І.М. Синтез структурно-цілісної методики професійного розвитку аспірантів / І.М. Козубцов [Електронний ресурс] // Междисциплинарные исследования в науке и образовании. – 2015. – №4К. – Режим доступу URL: <http://mino.esrae.ru/179-1488>.

Рябець І. В., Подуфала Ю. М.

магістри, Національний університет «Києво-Могилянська академія»

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ВНЗ – ПРОВІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Сучасна трансформація бібліотеки ВНЗ в інтегрований університетський інформаційний, науково - освітній, дослідницький центр задля інформаційного забезпечення навчального та наукового процесів у ВНЗ перетворюють її в провідний елемент інформаційно-освітнього середовища професійної освіти України. На думку вітчизняного науковця Т.Ярошенко, «Університетська бібліотека є інформаційною основою науково – освітнього процесу, тією творчою лабораторією, від ресурсів та послуг якої залежить багато в чому якість та зміст навчання та наукових досліджень» [1, с. 70].

Наразі існує чимало визначень поняття «інформаційно-освітнє середовище». Зміст цього поняття розкрито в працях вітчизняних та зарубіжних науковців: Ю. Жук, О. Ільченко, Е. Ракітіної, О. Соколової, А. Андрєєва, Ж. Зайцевої, С. Назарова, В. Ясвіна, С. Дерябо, Л. Панченко, В. Солдаткіна та інших. У наукових розвідках сучасні вчені-педагоги розглядали інформаційно-освітнє середовище в різних аспектах: О. Соколова - педагогічні основи розвитку інформаційного середовища ВНЗ; А. Атанасян, І. Захарова, О. Казанська, К. Кречетніков, М. Нежуріна та інші - як об'єкт проектування;

В. Богословський, М. Потьомкін - як основа для формування науково-інформаційного простору університету; Г. Абрамян - теоретичні основи становлення педагога в інформаційному середовищі; Є. Кулик - система формування готовності вчителів до конструювання інформаційного освітнього середовища предметного навчання; Н. Сизінцева - як чинник розвитку інформаційної культури майбутнього вчителя; О. Ардєєв - як засіб підвищення ефективності навчання в університеті; С. Астанін, В. Гужов, О. Казанцева, М. Нежуріна та інші - технологічні аспекти побудови інформаційно-освітнього середовища технічного університету; В. Яріков - дидактичні умови розвитку дистанційної освіти в інформаційному просторі педагогічного університету; А. Ахayan - дистанційна підтримка освітньої діяльності педагогів; Т. Єрьоменко, О. Зиміна, В. Мозолін - окремі сегменти середовища: бібліотека ВНЗ, предметний сегмент, інформаційно-правовий компонент.

Провідний вітчизняний науковець Л. Панченко розглядає «інформаційно-освітнє середовище як реальність, яка розвивається, і містить передумови розвитку особистості викладачів і студентів у процесі вирішення освітніх завдань» [2, с. 7]. Цей автор також подає визначення інформаційно-освітнього середовища університету «як відкритої, багатовимірної педагогічної реальності, що включає психолого-педагогічні умови, сучасні інформаційно-комунікаційні технології й засоби навчання та забезпечує взаємодію і співпрацю, розвиток особистості викладачів та студентів у процесі вирішення освітніх завдань» [2, с. 15]. Л. Панченко акцентуючи увагу на інформаційній компетентності викладачів і студентів, як одному із головних чинників розвитку інформаційно-освітнього середовища університету, зазначає: «...що важлива роль у формуванні інформаційних компетенцій студентів у Європі належить бібліотекам, які розглядаються як продовження інститутської аудиторії. Виділяються чотири шляхи формування інформаційної компетентності: вивчення автономного бібліотечного курсу та бібліотечного курсу, що пов'язаний з одним з інших курсів навчання; безперервна інформаційна підготовка протягом усього терміну навчання; он-лайн навчання.

Істотне значення надається свідомому включенню викладачами в курси, які вони читають, завдань, що сприяють розвитку в студентів інформаційної компетентності» [2, с. 20].

На сьогодні наукова бібліотека ВНЗ має бути не лише ресурсним центром університету, що поєднує бібліотечно - інформаційні функції з ключовими елементами академічних технологічних сервісів, а й учасником академічного та дослідницького процесів університету, який з одного боку створює власні електронні бібліотеки, електронні архіви, бази даних та бази знань, а з іншого - забезпечує швидкий та зручний доступ до світових академічних та освітніх ресурсів, першоджерел результатів наукових досліджень. Майже всі провідні університети України через різні консорціуми та проекти (Інформатіо, INTAS URAN, ELibUkr та ін.), з 2000-х років почали отримувати доступ до мережевої наукової інформації: баз даних EBSCO, East View, е-журналів від Springer, Elsevier, OUP, Emerald, IoP, RCS, дисертацій від ProQuest та ін. Сучасною університетською бібліотекою, що створює умови для ефективної наукової роботи, як бази організації навчального процесу, і є мозковим центром університету, «що пов'язаний незчисленним нитками з усіма світовими інформаційними ресурсами, і забезпечує швидкий та зручний доступ до всіх ресурсів, знаходиться в центрі академічного та дослідницького процесів в НаУКМА» [3] є Наукова бібліотека «Києво-Могилянської академії». У роботі цієї наукової установи органічно поєднано використання традиційних та новітніх інформаційних ресурсів як власних так і світового інформаційного простору.

Таким чином, ми вважаємо наукову бібліотеку ВНЗ провідним елементом інформаційно-освітнього середовища професійної освіти України, який забезпечує якісну інформаційну підтримку вищої освіти, як фундатора знаннєвої основи сучасного суспільства.

Список використаних джерел:

1. Ярошенко Т. О. Бібліотека - серце університету: синергія поступу в суспільстві знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://www.ckmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/98/Yaroshenko_Biblioteka5.pdf?sequence=1&isAllowed=y. – Назва з екрана.
2. Панченко Л. Ф. Теоретико-методологічні засади розвитку інформаційно-освітнього середовища університету : автореф. дис. ... наук. ступеня доктора пед. наук : 13.00.10 “Інформаційно-комунікаційні технології в освіті” / Любов Феліксівна Панченко ; Державний заклад “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”. – Луганськ. – 2011. – 46 с.
3. 3. Звіт про роботу Наукової бібліотеки НаУКМА у 2014 р [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ckmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/4024/annual_report_2014.pdf?sequence=4&isAllowed=y.

Красильник Ю.С.

доцент кафедри державної служби та менеджменту освіти,

Центрального інституту післядипломної педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України,

кандидат педагогічних наук

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКІВ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У ПРОЦЕСІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

У сучасних дослідженнях процес формування професійної компетентності керівників навчальних закладів (далі – НЗ), як правило, науковцями та практиками розглядається як певний процес, що характеризується етапами, періодами та фазами. При цьому мета дослідження кожен раз впливає із сутності етапу, який розглядається, але практично не визначається стратегічною метою формування професійної компетентності керівників НЗ процесі підвищення кваліфікації, а зміст і організація діяльності учасників цього процесу в меншій мірі проектується з урахуванням особливостей діяльності і якостей особистості самого керівника. Проблема